

взимали тѣзи также балканскы мѣста въ развитіе и распространение на Българщинѣ-та по отсамны-тъ страны на Балкана. За тѣхъ както и за другы нѣкои училища е собиралъ свѣдѣнія и поменѣлъ нѣщо въ съчинения-та си още и покойный-тъ Априловъ. И конечно, не малко похвалѣ сѣ заслужили и заслужватъ извѣстны-тъ по свои-тъ патріотическы чувства Г. Г. С. Д. Тошковичъ и Н. М. Тошковъ чрѣзъ свои-тъ благодарѣнія и старанія за Калоферско-то училище, както и Геровъ и Чомаковы за Конприщенско-то и Пловдивско-то, Г. Г. Евмогій и Христо Георгиевы за Карловско-то, Г. П. Беронъ за Котленско-то и дрѣ., незабравенныйтъ Денкоглу за Софійско-то, и толкозъ другы родолюбивы наши съотечественници, които сѣ щедро жертвовали и сѣ ся трудили и ся трудять за народно-то образование, съ което заслужуватъ всякъ признателность отъ народа и добъръ споменъ отъ насъ за прѣдъ свѣтъ-тъ и потомство-то. Но за жалость азъ не съмъ ималъ честь ни у другы да видѣхъ ни самъ да съберѣ по-подробны свѣдѣнія, тѣй като да можѣ нѣкога и за тѣхъ да кажѣ кое-то прилича, а желателно е да ся избродеше и напишеше исторія-та и на тѣзи училища. Къмъ Васъ прочее, истинны ревнители и попечители на народно-то образование, ся обращамы и надѣемъ ся че настояще-то изложение, като първъ опытъ, ще вы въодушеви да ся постараете и Вы да ся съберѣтъ и издадѣтъ на свѣтъ свѣдѣнія-та за тѣзи училища върху които имате попечение и грижѣ.

На конецъ ще поменѣ още едно нѣщо което съ придирване-то си за училища-та отвѣдъ Балкана можихъ да забѣлѣжѣ. Отъ често-то промѣненіе на Епитропы-тъ и прѣхождания-та на училищны-тъ документи отъ рѣцѣ на рѣцѣ много важны за тѣхъ и потрѣбны работы сѣ пропадѣли и сѣ ся разгубили. Габровско-то училище е было и отъ тѣзъ странѣ честито; защото, въ растояніе близу тридесять години, всичко що ся е касаяло до училище-то ся е оставяло и намѣрвало въ рѣцѣ-тъ на единъ человекъ, който не само е умѣилъ да пастри и да кѣта всяко отъ тѣзи нѣща, но и самъ до колкото е можалъ и колкото знаелъ прилагалъ свои бѣлѣжки и запискы не маловажны не само за